

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku S.C.

przy uczestnictwie M.C., S.C-N., X.C-N.

i Y.C-N.

o stwierdzenie nabycia spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 czerwca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki M.C.

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 22 sierpnia 2019 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), a obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania

w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Uczestniczka wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie powołując się jednoznacznie na żadną z powyższych przesłanek. Stwierdzenie, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinno mieć miejsce z uwagi na naruszenie przez Sąd Okręgowy art. 931 § 1 k.c. jest najbliższe oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, której dotyczy art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., lecz występowanie tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zostało przez uczestniczkę uzasadnione.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wiąże się z ewidentną i widoczną już na pierwszy rzut oka wadliwością zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań. W postanowieniu z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12 (nie publ.), Sąd Najwyższy wyjaśnił ponadto, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia i do istnienia takiego związku między wytykanym uchybieniem, a wynikiem postępowania w sprawie powinien zmierzać skarżący.

Art. 931 § 1 k.c. reguluje dziedziczenie w tzw. pierwszej grupie spadkobierców i wynika z niego, że w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Ten porządek dziedziczenia nie ma jednak zastosowania w przypadku, gdy spadkodawca sporządzi testament, gdyż dziedziczenie testamentowe zawsze wyprzedza ustawowe. Dotyczy to także tzw. testamentu negatywnego, w którym spadkodawca wydziedziczy osoby mieszczące się w pierwszej grupie jego spadkobierców ustawowych. Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.

jw